

¹⁴Odamentek hozzá János tanítványai és megkérdezték: „Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid ellenben nem böjtölnek?” ¹⁵Jézus így felelt: „Hát búsulhat a násznép, míg vele a vőlegény? Eljön a nap, amikor elviszik a vőlegényt, akkor majd böjtölnek.

Nagyon emberi kép tárul elénk – a szabályok követését csúcsertékként megélő ember tipikus viselkedése.

Mi járhatott a János tanítványok fejében? Talán valami ilyesmi:

Én – mesterem útmutatása szerint – sokat böjtölök. Gyakran mardos az éhség és szívesen megtömném a hasamat! De nem teszem. Összeszorítom a fogam és tartom magam az előírásokhoz. És akkor meglátom egy másik mester tanítványait: miközben én böjtölök, ők vígan lakmároznak! Hát itt valami nagyon nincs rendben. Ők miért nem szenvednek ugyanúgy, mint én? Hogy mernek ők épp most boldogok lenni?!

Vegyük észre itt a kisbetűs én vergődését. Jó eséllyel ezek a tanítványok nem azért böjtöltek, mert mélyen vágytak a böjt pozitív hatásaira, hanem hogy betartsák az előírásokat. Akkor pedig magától értetődően úgy igazságos, hogy ha én szenvedek, szenvedjen a másik is. És ezt számon is kérem. Feladatomban érzem megváltoztatni a többieket. Érzelmileg nagyon felkavar, ha ők mást tesznek, mint amit én jónak látok.

Ha valóban belső meggyőződésből böjtölök, akkor hidegen hagy, hogy a másik mit csinál. Teszem, amit meggyőződésem szerint tennem kell és engedem a másiknak, hogy a saját lelkiismerete szavát kövesse. Feladatomban saját gondolkodásom átalakítását érzem.

Jézus frappánsan vágja el a számonkérést. Nem kezd el mentegetőzni, hosszasan magyarázkodni. Finoman, de határozottan utal rá, hogy tanítványai különleges helyzetben vannak. Az már továbbgondolás tárgya lehetne, hogy ez a különleges helyzet vajon csak Jézus tanítványainak szűk körére vonatkozik, vagy tulajdonképpen a János tanítványokra is értelmezhető.

Milyen viselkedést láttam mostanában, ami érzelmileg nagyon felkavart? Mi volt az oka érzelmi érintettségemnek? Kizárólag objektív oka volt, vagy lehet mögötte az én korábbi lelki sérülésem, esetleg elnyomott vágyam? Ha valaki nekem támad, sértődötten vágok vissza, vagy le tudom szerelni szelíden, de határozottan a támadást?

Miklós Tibor, Székesfehérvár